

at Regeringen har fundet sig foranlediget til den ene Gang efter den anden at nedsætte Kommissioner til Behandling af dette udviklede Spørgsmaal. Det synes altsammen at tyde paa, at det omhandlede Emne er af en særlig vanskelig Natur, og det er ogsaa rigtigt. Det at lovgive for vort Lands Saltvandsfiskeri er overmaade vanskeligt, naar man vil samle alle Lovbestemmelser under eet, vanskeligt navnlig af den Grund, at der som bekendt fra Arilds Tid og op til vore Dage i stigende Grad har udviklet sig Forskelligheder indenfor Fiskernes egen Kreds mellem de to ikke bestemt afgrænsede, men paavise- ligt forskellige Kategorier af Fiskere, de, der bruge faste Redskaber, og de, der bruge bevægelige Redskaber, eller med andre Ord Vaadfiskerne og de, der fiske med staaende Redskaber. Disse Interessemødsætninger have Aar efter Aar givet sig stærkere og stærkere Udslag, dels i Henvendelser til Regeringen og navnlig i et Udval af Henvendelser til Rigsdagen, til de Udvalg, der have været nedsatte for at behandle Saltvandsfiskerilovforslaget.

Dermed ere Vanskelighederne imidlertid ingenlunde udtømte. Ogsaa indenfor de forskellige Arter af Fiskere gøre Særinteresser sig gældende i meget fremtrædende Grad for de forskellige Fiskevande, ikke alene angaaende den Tid, i hvilken, og den Maade, hvorpaa Fiskeriet bør og maa drives, men mange Steder ogsaa angaaende de Redskaber, der maa anses for at være mest forsvarlige, det vil sige mindst skadelige for den opvoksende Fiskebestand. I det hele maa det vistnok siges, at de Vanskeligheder, der have været forbundne med at finde en fornuftig Form for en Saltvandsfiskerilov, have været ualmindelig store.

At det nu endelig efter omtrent 10 Aars Forløb skulde lykkes at føre en Lov igennem, vil jeg haabe, men jeg er ingenlunde sikker paa det. Nok er det lykkedes at borttrydde en Del af de Anstødsstene, der hidtil have ligget som Hindring for at komme til en Ordning. Vel er det lykkedes at forbedre en hel Del af de Forhold, der have staaet som Stridspunkter ikke alene mellem Fiskerne, men som Følge deraf ogsaa mellem de Mænd, der paa Rigsdagen have haft det Hverv at behandle disse Sager. Vel er det lykkedes at opnaa en Enighed om visse vigtige Punkter, som jeg tror er anbefalelsesværdig og i det væsentlige maa siges for Øjeblikket at være tilfredsstillende, men desuagtet

er der meget vanskelige Spørgsmaal tilbage, med Hensyn til hvilke først den nærmere Fremtid kan godtgøre, om det kan lykkes ogsaa der at faa Striden bilagt.

Jeg skal ligesom den ærede sidste Taler begynde med Begyndelsen, nemlig Ændringsforslag Nr. 1. Det angaar et af de store Stridsspørgsmaal, der have staaet paa Dagsordenen i hele den Periode, hvori vi have behandlet Saltvandsfiskeriloven: Hvorledes skal man træffe en forsvarlig Ordning af Spørgsmaalet om, hvem der skal raade over en Bundgarnsplads? Det drejer sig om at finde en Fremgangsmaade for Fiskerne, hvorved de kunne erhverve sig Retten til at benytte Bundgarnspladsen, og Reglerne for, hvorledes man fremtidig skal kunne beholde en saadan Plads uanfægtet af andre Fiskere. Der har, som det vil erindres, af dem der have haft nærmere med Sagen at gøre, i Aarenes Løb været meget forskellige Varianter fremme i saa Henseende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Christian Rasmussen) har Ret i, at det her foreslaaede er noget af det bedste, der nogen Sinde har været fremme. Jeg haaber i hvert Fald, at man paa dette Punkt kan naa til en Løsning. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det Princip, hvorpaa § 4 efter Ændringsforslag Nr. 1 bygges, er rigtigt.

Det er vistnok rigtigt at gaa den Middevej, her er stillet Forslag om, i Stedet for at gaa til alle de yderlige Bestemmelser i andre Retninger, som vi have haft tidligere, og som jeg her ikke skal komme ind paa. Det er vistnok rigtigt, at man gaar den Middevej at fastsætte Varigheden for Raadigheden over Bundgarnspladsen til et Tidsrum af 3 Aar, ogsaa af den praktiske og meget væsentlige Grund, at et Bundgarn ved fornuftig Benyttelse og ved overhovedet at behandles, som det bør, rimeligvis efter de foreliggende Erfaringer vil kunne holde ud i 3 Aar.

En af Vanskelighederne ved at træffe passende og forsvarlige Bestemmelser med Hensyn til Benyttelsen af Bundgarnspladsen er netop dette, at saa godt som hver Plads stiller særlige Krav til Bundgarnets Beskaffenhed og Form, saa at et Bundgarn fra et Sted ikke uden videre kan benyttes andre Steder. Derfor er det om at gøre, at man ikke lægger Fiskerne større Vanskeligheder i Vejen end nødvendigt, naar de en Gang have anskaffet et Bundgarn, som passer til det paagæl-